

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายอนุรักษ์ มาประณีต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๗/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๕๓

วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ประเด็นวินิจฉัย

ความเป็นรัฐมนตรีของนายกษิต ภิรมย์ สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญเพราะกระทำการอันต้องห้าม ตามมาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๓) มาตรา ๒๖๖ (๑) และมาตรา ๒๖๘ หรือไม่

ความเห็น

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงฟังคดีได้ในเบื้องต้นว่า นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศ ได้ทำหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ จำนวน ๒ ฉบับ ที่ กต ๑๓๐๒/๒๓๑๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และ ที่ กต ๑๓๐๓/๒๓๕๕ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งลับมาก ด่วนที่สุด ถึง นายกรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางการดำเนินการกับปัญหาความสัมพันธ์ไทย-กัมพูชา โดยมีข้อความในข้อ ๒ แนวทางการดำเนินการว่า “เพื่อป้องกันไม่ให้สถานการณ์เป็นไปตามที่ พันตำรวจโท ทักษิณ และนายกรัฐมนตรีกัมพูชาคาดหวัง กระทรวงการต่างประเทศขอกราบเรียนเสนอ มาตรการดังนี้ ... ๒.๔ ลดและแยกการเชื่อมโยงระหว่าง พันตำรวจโท ทักษิณกับนายกรัฐมนตรีกัมพูชา และฝ่ายค้านในประเทศไทย ด้วยการลดและจัดเงื่อนไขที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการของฝ่าย ตรงข้ามรัฐบาล โดยรัฐบาลแสดงท่าทีและความเห็นต่าง ๆ อย่างมีเอกภาพและเป็นระบบ การตอบโต้ รัฐบาลกัมพูชาอย่างสุ่ม มีสติ ไม่วู่วาม และกระทบประชาชนน้อยที่สุด จะมีส่วนสำคัญในการ “ครองความนิยม” ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล ที่สำคัญควรเร่งแปรความรู้สึก “สะใจ” หรือสนับสนุนรัฐบาลเป็น “ความเข้าใจ” โดยอาศัยการประชาสัมพันธ์และบริหารจัดการ “เวลา” ให้เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลไทยที่สุด โดยการเร่งการพิจารณาคดีต่าง ๆ ของพันตำรวจโท ทักษิณฯ ที่ยังค้างค้างอยู่” เห็นว่าข้อความ ในหนังสือดังกล่าวเป็นข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นจากกระทรวงการต่างประเทศ โดยนายกษิต ภิรมย์ ในแนวทางการดำเนินการกับปัญหาความสัมพันธ์ไทย-กัมพูชา ในส่วนของพันตำรวจโท ทักษิณฯ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับนายกรัฐมนตรีกัมพูชา และมีผลกับประเทศไทยนั้น ได้มีความเห็น

ให้เร่งการพิจารณาคดีต่าง ๆ ของพันตำรวจโท ทักษิณฯ ที่ยังค้างอยู่นั้น การพิจารณาคดีนั้นทางผู้ร้องอ้างว่า อาจมีลักษณะการใช้อำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารเข้าไปก้าวก่ายการทำหน้าที่ของข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ (๑) ประกอบกับมาตรา ๒๖๘

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ (๑) ประกอบกับมาตรา ๒๖๘ นั้น ห้ามนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีใช้สถานะหรือตำแหน่งของตนเข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงเพื่อประโยชน์ของตนเองของผู้อื่น หรือของพรรคการเมือง ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ในเรื่องการปฏิบัติราชการหรือดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือราชการส่วนท้องถิ่น เห็นว่า การที่นายกษิต ภิรมย์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับกัมพูชา ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณา เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ มิได้เกี่ยวกับผลประโยชน์ของนายกษิต ภิรมย์ หรือของผู้อื่น หรือของพรรคการเมืองใด ตามมาตรา ๒๖๖ (๑) ทั้งการเร่งรัดการพิจารณาคดีต่าง ๆ ของพันตำรวจโท ทักษิณฯ ที่ค้างค้างอยู่ ผู้ร้องอ้างว่า อาจเป็นการเข้าไปก้าวก่ายการทำหน้าที่ของข้าราชการฝ่ายตุลาการนั้น เห็นว่า เป็นการคาดคะเนของผู้ร้องเอง การเร่งรัดการพิจารณาคดีเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลโดยตรงอยู่แล้ว ไม่มีผู้ใดไปเร่งรัดศาลได้ คู่ความที่เกี่ยวข้องอาจจะเร่งรัดให้การพิจารณาคดีเสร็จไปอย่างรวดเร็วได้ ถ้าไม่ขอเลื่อนการพิจารณาคดี นำพยานหลักฐานเตรียมไปให้พร้อม การพิจารณาก็จะเสร็จได้อย่างรวดเร็ว ข้อเสนอแนะของนายกษิต ภิรมย์ หาได้เป็นการเข้าไปก้าวก่ายการทำหน้าที่ของข้าราชการตุลาการแต่อย่างใดเช่นกัน

ด้วยเหตุดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว จึงมีความเห็นว่า นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ มิได้กระทำการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๖ (๑) และมาตรา ๒๖๘ อันจะทำให้ความเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสิ้นสุดลง ตามมาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๓)

นายบุรีชัย มาประณีต

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ